

ת"פ 37732/02/15 - מע"מ ת"א 2,1 נגד עדי מישעלי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 37732-02-15 מע"מ ת"א 2,1 נ' מישעלי

לפני המאשימה
כבוד השופטת דנה אמיר
מע"מ ת"א 2,1

הנאשמים
נגד
עדי מישעלי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיכאל פינקלשטיין

ב"כ הנאשם עו"ד נטלי פוריאן אלמקייס

הנאשם בעצמו

גזר דין

רקע ותמצית כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודייתו ב-6 עבירות על פי סעיף 117(א)(14) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן: "החוק"), 4 עבירות על פי סעיף 117(א)(13) לחוק, 7 עבירות על פי סעיף 117(א)(6) לחוק ועבירה על פי סעיף 117(א)(7) לחוק. על פי עובדות כתב האישום, היה הנאשם בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, עוסק כהגדרת סעיף 1 לחוק ועסק בניהול פרויקטים, עבודות שלד וגמר. בתקופת הדיווח אוקטובר 2009 עד נובמבר 2010 הוציא הנאשם 10 חשבוניות בגין עסקאות שביצע בסך של 605,100 ₪ ולא הגיש דוחות למע"מ כנדרש על פי החוק. סכום המע"מ הסתכם ב- 100,566 ₪. בתקופת הדיווח אפריל 2010 עד ספטמבר 2010, ביצע הנאשם עסקאות והוציא קבלות על סך 737,709 ₪. הנאשם לא הוציא חשבוניות בגין העסקאות שביצע ולא שילם את המע"מ הנובע מהן בסך 118,040 ₪. בעשותו כאמור אף ניהל הנאשם פנקסי חשבונות ורשומות אחרות בסטייה מהותית מהוראות החוק.

תסקיר שירות מבחן

2. הנאשם נשלח לשירות המבחן אשר התבקש לערוך תסקיר בעניינו משבעת ביצוע העבירות היה מתחת לגיל 21. התסקיר מפרט כי הנאשם בן 28 שנים, כיום מתגורר בבית הוריו, גרוש ואב לשני ילדים קטנים ועובד מזה 6 שנים

באולם אירועים. בילדותו חווה קשיים בהסתגלות למסגרות לימודיות, בגיל צעיר התחבר לחברה שולית ונפתחו נגדו תיקים פליליים. בעקבות ההליך הפלילי שהתנהל אז, ניתק את קשריו המזיקים, החל לעבוד במסעדות שונות ואף חזר ללימודים. באוקטובר 2009 פתח את העסק בתחום השיפוצים. מאחר והיה עריק מהצבא, נעצר בחודש פברואר 2010 ונידון למאסר בכלא צבאי למשך מספר חודשים. לדבריו, בזמן שריצה עונשו, נצברו לעסק חובות והוא נאלץ לסגרו. עם שחרורו מהצבא שם שירת לאחר ריצוי המאסר משך שנתיים כטבח, השתלב בעבודה באולם האירועים בו הוא עובד עד היום. עוד מפרט התסקיר כי לאחר שחרורו ערך ניסיונות להסדיר את החובות שצבר העסק מול הוצאה לפועל ואף הוכרז כפושט רגל ביום 8.9.2016.

3. הנאשם תיאר באזני קצין המבחן מצוקה כלכלית קשה עמה התמודדה משפחתו לאורך השנים, אביו עבד באופן לא סדיר בתחום השיפוצים ואמו הייתה עקרת בית. כן תיאר את יחסיו עם גרושתו עמה התחתן בשנת 2010, מצבה הבריאותי שאינו פשוט ופעולותיו לסייע באופן יומי בטיפול בשני ילדיהם (בני 1.5 ו- 7 שנים). גם גרושתו של הנאשם פירטה כי הנאשם משלם מזונות באופן קבוע ונמצא בקשר רציף עמה ועם הילדים. לדבריה, מאז שחלה החמרה במצבה מגיע הנאשם מידי ערב לביתה ומסייע בטיפול בילדים והיא אף תיארה את הקושי הצפוי באם יגזר על הנאשם עונש מאסר.

4. באשר לעבירות מושא התיק הנדון, התסקיר מפרט כי הנאשם הודה במיוחס לו ולקח אחריות חלקית למעשיו. עוד מפורט כי לדבריו הנאשם החליט לפתוח את העסק בעקבות הסתבכות אביו עם גורמים בשוק האפור. הנאשם טען כי התנהלותו נבעה משילוב של האמון שנתן ברואה החשבון אשר העסיק על מנת להסדיר את דיווחי המס, אך לא עקב אחריו הדברים ומחוסר מודעות למשמעות והשלכות מעשיו. התסקיר מפרט כי הנאשם מבין שפעל באופן לא חוקי ומעוניין להסדיר את חובותיו מול רשויות המס ואף ניסה במהלך השנים לקבל סיוע ממעסיקיו ומאחיו במימון ההון הראשוני הנדרש, אך בשל הסכום הגבוה שהתבקש לשלם, ניסיונותיו לא צלחו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם עורך מאמצים לנהל אורח חיים מתפקד תוך לקיחת אחריות על תפקידיו כהורה ומפרנס. עוד התרשם כי כיום הנאשם מבין באופן ראשוני את חומרת מעשיו וכי ההליכים המשפטיים משמעותיים ומציבי גבול עבורו.

5. על פי התסקיר במצבים שונים בחייו פועל הנאשם מתוך רצון להשיג רווחים מיידיים וקיים אצלו קושי בראייה לטווח ארוך באשר לבחירותיו ומעשיו. בנוסף, קיימים אצלו דפוסי חשיבה הנותנים לגיטימציה להתנהגותו הבעייתית בעיקר כאשר הוא נתון במצוקה כלכלית קשה. יחד עם זאת התרשם שירות המבחן כי כיום מבין הנאשם באופן ראשוני את חומרת מעשיו ועורך מאמצים לנהל אורח חיים בוגר ואחראי תוך שצוין כי מאז ביצוע העבירות לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים. קצין המבחן התרשם כי ההליכים המשפטיים שהתנהלו משמעותיים עבור הנאשם ומציבים גבול עבורו. להערכת קצין המבחן הנאשם יתקשה כיום לגלות פניות להליך טיפולי ולהירתם לו. לאחר ששקל את מועד ביצוע העבירות וגיל הנאשם בעת ביצוען, לצד אורח חייו המתפקד כיום והבנתו את חומרת העבירות מצא כי עונש מאסר בפועל יוביל לנסיגה משמעותית בתפקודו של הנאשם ופגיעה בגורמי סיכון בעניינו ואף לפגיעה קשה בתא המשפחתי. משכך, המליץ קצין המבחן על ענישה מוחשית בדמות עבודות שירות, פיצוי ומאסר מותנה.

עיקר טיעוני המאשימה לעונש:

6. בטיעונו לעונש הפנה ב"כ המאשימה לערכים המוגנים אשר נפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם. ב"כ המאשימה טען כי יש לראות בעבירות כשני אירועים שונים, הראשון בגין תקופת הדיווח אוקטובר 2009 עד נובמבר 2010 בה הנאשם כאמור הוציא חשבוניות על עסקאות שביצע ולא הגיש דוחות כנדרש, והשני בגין תקופת הדיווח אפריל 2010 עד ספטמבר 2010 בה הנאשם ביצע עסקאות אך לא הוציא חשבוניות בגין ואף לא הגיש דוחות כנדרש.

7. על פי עמדת המאשימה, מתחם העונש ההולם נע בין 4 חודשי עבודות שירות לבין 9 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי וקנס לכל אירוע. ב"כ המאשימה ציין כי הנאשם לא הסיר את המחדלים מושא כתב האישום העומדים על סך של כ- 218,000 ₪. בנסיבות אלה ביקש להשית על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר בפועל לכל אירוע, מאסר על תנאי וקנס כספי של 10% מסכום המחדל, קרי, כ- 10,000 ₪ לכל אירוע.

8. לתמיכה בטענתו באשר למתחם העונש ההולם, הפנה ב"כ המאשימה לענישה הנוהגת וציין את השיקולים שנלקחו בחשבון באשר לעונש המבוקש. מצד אחד שיקולים לקולא וביניהם העובדה שהנאשם הודה במיוחס לו וחסך בזמן שיפוטי יקר. מנגד, לחומרה ציין כי הנאשם לא הסיר את המחדל, אף לא חלק סמלי ממנו, על אף דחיות שניתנו לשם כך, ובכך לקח אחריות חלקית בלבד על מעשיו. בנוסף ציין כי הלכה היא שבעבירות מסוג זה נדחות הנסיבות האישיות מפני האינטרס הציבורי וכי המדובר בעבירות שנעברו בשיטתיות. בהשלמת הטיעון שנערכה לאחר קבלת התסקיר הפנה ב"כ המאשימה שוב לכך שלקחת האחריות על ידי הנאשם היא מילולית בלבד, על אף שהנאשם עובד ומרוויח מזה 7 שנים כמפורט בתסקיר. עוד הדגיש כי גם לפני שהוכרז כפושט רגל בשנת 2016, לא עשה הנאשם דבר לעניין הסרת המחדל וכי גם לפי התסקיר לוקח הנאשם אחריות חלקית בלבד למעשיו.

עיקר טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

9. ב"כ הנאשם עתרה למתן משקל לקולא לנסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן ולנסיבותיו האישיות של הנאשם. כך ציינה כי במועד ביצוע העבירות פקדו את הנאשם מספר אירועים אשר הביאו לקריסתו הכלכלית תוך שהפנתה לרקע הכלכלי הקשה של משפחתו והסתבכות אביו עם השוק האפור אשר הביאה לכך שנאשם, בגיל 20, ללא כל ידע או ניסיון בתחום השיפוצים נכנס לתחום על מנת לסייע למשפחתו. הנאשם ערק מהצבא וכשנתפס ריצה עונש מאסר בן מספר חודשים בכלא צבאי. כששחרר הבין כי לא יוכל לקיים הסכמים עליהם חתם במסגרת העסק, העסק קרס לאור החובות הרבים שצבר ונפתחו כנגד הנאשם תיקי הוצאה לפועל בסכום כולל של כ- 300,000 ₪. בשנת 2011 הגיש בקשה ראשונה להכרזה כפושט רגל, לא עמד בתשלומים שנקבעו והתיק נסגר. בשנת 2015 הגיש הנאשם בקשה נוספת להכרזתו כפושט רגל וכיום משלם סך של 1,800 ₪ לחודש במסגרתו. כן הדגישה את קשייה של גרושתו של הנאשם ומצבה הרפואי (1/ו-נ/3), את הסיוע המשמעותי של הנאשם בטיפול בילדים ואת העובדה שהנאשם הוא מפרנס יחיד בתא המשפחתי ומצבו הכלכלי הקשה (נ/2).

10. ב"כ הנאשם הפנתה לכך שהנאשם שיתף פעולה עם החקירה מהרגע הראשון, הביע חרטה על מעשיו, הודה וחסך זמן שיפוטי יקר. כן ציינה כי הנאשם עשה כל שביכולתו להסיר את המחדלים בתיק והשקיע בכך מאמצים רבים. כך לדבריה, פנתה ב"כ הנאשם למנהל המיוחד בתיק פשיטת הרגל ולממונה ברשות המסים והציעה סכום לתשלום אך הבקשה סורבה. הנאשם אף פנה וביקש את עזרת בני משפחתו אך לא עלה בידיו להסיר המחדלים כאמור. ב"כ הנאשם ביקשה לראות בכלל העבירות אירוע אחד, לאור טענתה לפיה המדובר בעבירות שנמשכו על פני תקופה אחת, כפי שגם עולה מכך שכתב האישום נוסח כאוחד באישומים שאינם נפרדים. בנוסף טענה לשיהוי וכי זכותו של הנאשם להליך הוגן נפגעה מהגשת כתב האישום המייחס לנאשם עבירות משנת 2009-2010 רק בחודש פברואר 2015, כשהחקירה הסתיימה בשנת 2011.

11. בנסיבות אלה, ולאור מצבו הכלכלי וכלל הנסיבות שפורטו, מבקשת ב"כ הנאשם לגזור על הנאשם עונש בתחית המתחם הכולל מאסר על תנאי או לכל היותר עבודות שירות לצד קנס מידתי. בעניין זה הגישה ב"כ הנאשם פסיקה התומכת בטיעוניה והפנתה לתסקיר שהתקבל אשר מצא כי ריצוי עונש של הנאשם מאחורי סורג ובריה יביא לנסיגה

בתפקודו של הנאשם ופגיעה בגורמי סיכון בעניינו כמו גם בבני משפחתו ובכללם ילדיו הקטינים.

דבר הנאשם:

12. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו. עוד ציין כי במשך השנים האחרונות סבל, נקלע לחובות ובעקבות כך גם התגרש מאשתו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

13. ראשית, לעניין מספר האירועים, לאחר שקילת טענות הצדדים ותוך החלת מבחן הקשר ההדוק מצאתי כי מתקיימים במקרה זה שני אירועים. האחד נוגע לאי הגשת דוחות למע"מ בתקופת הדיווח אוקטובר 2009 עד נובמבר 2010 הגם שבוצעו עסקאות בגין הוצאו חשבוניות מס על ידי הנאשם (להלן: "**האירוע הראשון**"). השני נוגע לאי הוצאת חשבוניות מס בגין עסקאות אשר בוצעו בתקופת הדיווח אפריל 2010 עד ספטמבר 2010, אי הגשת הדוחות וניהול פנקסי חשבונות בסטייה מהותית (להלן: "**האירוע השני**"). הגם שמדובר בתקופה חופפת במרביתה אין מקום לקבוע שהמדובר באירוע אחד שכן העבירות המיוחסות לנאשם שונות ברכיביהן ונסיבותיהן. ביצוען של עסקאות מבלי להוציא בגין חשבוניות מס כלל ומשכך, ניהול ספרי הנהלת החשבונות בסטייה מהותית, מהווה לטעמי אירוע נפרד בו בוצעו פעולות אקטיביות על ידי הנאשם, הכוללות גם רכיב של הסתרה בשונה מהעבירות מושא סעיף 2 לכתב האישום שעניינן אי הגשת דוחות ואי דיווח על עסקאות שבוצעו אשר תועדו בחשבוניות. יחד עם זאת בשים לב שהמדובר בתקופות שלמעשה חופפות בחלקן הגדול, יש מקום לחפוף במידה מסוימת בין המתחמים.

14. באשר לקביעת מתחם העונש ההולם: קביעת המתחם נעשית על פי עיקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירות. הערכים המוגנים הנפגעים מביצוען של עבירות מס ידועים וכוללים פגיעה בקופת המדינה ולצידה פגיעה בכל אחד ואחת מאזרחיה וכן פגיעה בשוויון בנטל תשלום המסים. בנוסף, עבירות המס המיוחסות לנאשם פוגעות בשיטת הגביה, בפיקוח הרשות וכן באמון הניתן בעוסק שיפעל על פי חוק, יוציא חשבוניות כדין וידווח דיווחי אמת. יש לזכור כי שיטת המס מבוססת על האמון שנותנת הרשות בעוסקים. עוד יש לזכור שכשבעבירות מע"מ עסקינן, הנאשם הוא צינור של הרשות בלבד לצורך העברת המס המתחייב אליה.

15. העבירות בהן הורשע הנאשם כלולות בסעיף 117(א) לחוק והעונש לצדן הוא שנת מאסר והן העבירות החמורות פחות על פי החוק. יחד עם זאת, לטעמי, וכפי שקבעתי כבר בעבר, לא ניתן לכנות עבירות אלה כעבירות "טכניות" כפי שכינתה אותן ב"כ הנאשם (ר' בקשר לעבירת אי דיווח עפ"ג (חיפה) 59096-05-15 **אלקיים נ' מדינת ישראל** (8.10.2015)). ויש להוסיף, במקרה דנן, לבד מאי הגשת דוחות, בחלק מהמקרים לא פעל הנאשם להוצאת חשבוניות מס כלל על אף ביצוען של עסקאות. עבירות אלה קלות מאוד לביצוע וגילויין קשה, קיים בהן מוטיב של הטעיה והן מצויות בטווח שבין עבירות אי הדיווח לבין עבירות המרמה והמטרה מבחינת חומרתן (ראו בהקשר זה: עפ"ג (חי') 31182-04-14 **פיקהולץ נ' רשות המסים** (22.04.2014)).

16. במקרה דנן, נראה כי הנאשם פגע בערכים המוגנים פגיעה של ממש. מכתב האישום עולה כי הנאשם לא הגיש 7 דוחות שהיה מחויב להגישם על פי החוק. עיון בעובדות כתב האישום מלמד כי למעשה מאז חודש אוקטובר 2009 ועד חודש נובמבר 2010 לא הגיש הנאשם דוחות לרשויות המס, זאת למרות שבאותה עת ביצע עסקאות מול לקוחותיו

כמפורט בכתב האישום. אמנם אין המדובר בתקופה מאוד ארוכה ומשמעותית, יחד עם זאת, סכום המס שנגזל מקופת המדינה עומד על סך של 218,000 ₪ והוא סכום שאינו מבוטל. בנוסף, התנהלותו של הנאשם באופן אקטיבי להסתרת עסקאות שביצע, מושא האישום השני, בגינן הוציא קבלות אך לא חשבוניות, מוסיפה מימד נוסף לחומרה במעשיו של הנאשם. לצד זאת, לא ניתן להתעלם מגילו ונסיבותיו של הנאשם בעת ביצוע העבירות. כאמור, הנאשם ביצע את העבירות מושא כתב האישום בהיותו בן 20 שנה, "בגיר צעיר", צעיר עד מאוד וחסר כל ניסיון וידע בניהול עסק בתחום השיפוצים ובכלל. כפי שהבהיר לשירות המבחן, הנאשם מבין כיום כי התנהלותו אז הייתה ילדותית ובלתי אחראית מבלי שהבין והיה מודע למשמעות והשלכות מעשיו. מובן כי אין במפורט לעיל כדי להפחית ממידת הפגיעה שפגע הנאשם בערכים המוגנים ובקופה הציבורית, אך על נסיבות אלה לבוא בחשבון בעת קביעת מתחם העונש ההולם (ר' סעיף 40ט(א)(6) לחוק העונשין, תשל"ו - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

17. באשר לענישה הנוהגת, כידוע, וכפי שנקבע לא אחת, אין המדובר במדע מדויק ובדרך כלל יוכל כל צד למצוא פסיקה התומכת במידה כזאת או אחרת בטיעונו (ר' עפ"ג 12063-04-15 **בראונר נ' מדינת ישראל** (20.07.2015)). אני מצאתי להפנות לפסקי הדין הבאים:

רע"פ 6167/11 **ספקיוריטי המוקד המרכזי בע"מ נ' מדינת ישראל** (19.2.2012), שם נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים. הנאשם לא הסיר את המחדל במלואו ולחובת הנאשם עומדים 800,552 ₪, בעל עבר פלילי ומצבו הכלכלי קשה. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות וקנס של 25,000 ₪.

ת"פ 22589-03-12 **מדינת ישראל נ' חברת פשוט יבוא ושיווק בע"מ** (17.9.2013), שם הורשעו נאשמות על פי הודאתן ב-9 עבירות של אי הגשת דו"חות במועד. סכום המחדל עמד על 214,000 ₪. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס וגזר על הנאשמת 2 מאסר של 3 חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס של 8,000 ₪.

ת"פ 63211-10-15 **מע"מ ת"א 3 נ' פודרה בע"מ ואח'** (12.06.2017) שם הרשעתי נאשם על פי הודאתו ב-8 עבירות שעניינן הגשת דוחות הכוללים ידיעות לא נכונות בלא הסבר סביר, על פי סעיף 117(א)(3) לחוק ו- 37 עבירות לפיהן לא הוציאו חשבונית שהיה עליהם להוציאה, על פי סעיף 117(א)(13) לחוק. הנאשם לא הסיר את המחדל בסך 111,234 ₪. גזרתי על הנאשם 5 חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 7,000 ₪.

ראו גם: ת.פ. 54344-03-14 **מדינת ישראל נ' ארונוביץ** (26.10.15) ועפ"ג 66050-11-15 **ארונוביץ נ' מדינת ישראל** (04.04.2016). עפ"ג 31182-04-14 **פיקהולץ נ' מדינת ישראל** (22.05.14), רע"פ 4394/14 **פיקהולץ נ' מדינת ישראל** (17.08.2014).

18. לאחר בחינת כלל הנסיבות והערכים המוגנים, לטעמי, וכפי שניתן לראות מעיון בפסיקה, בנוגע לאירוע הראשון מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר. בנוגע לאירוע השני מתחם העונש ההולם הוא בין תקופה קצרה הניתנת לריצוי בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל, הגם שבעת גזירת הדין נכון יהיה כאמור לחפוף במידה מסוימת בין המתחמים.

19. לעניין מתחם הקנס, מדובר בעבירות הנעברות לצורך הפקת תועלת כלכלית, כשהקנס הוא ממין העבירה ומשכך קיימת חשיבות לענישה כספית משמעותית אשר תלמד כי אין תועלת כלכלית לצד עבירות אלה. גובה הקנסות מושפע מסכום המס מושא כתב האישום ונסיבות ביצוען של העבירות. בעת קביעת המתחם יש להידרש גם לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם. בעניינו של הנאשם הוגשו נ/1-3 המלמדים על מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם. כפי שפירט התסקיר והסנגורית בטעוניה, כיום משלם הנאשם סך של 1,800 ₪ בחודש במסגרת הליך פשיטת הרגל והוא אף המפרנס היחיד של התא המשפחתי הכולל את שני ילדיו הקטינים לאור מצבה הרפואי המורכב של גרושתו. בנסיבות אלה, מצאתי להעמיד את מתחם הקנס לאירוע הראשון בין אלפי שקלים לבין 8,000 ₪ ולאירוע השני בין 5,000 ₪ ל- 10,000 ₪.

20. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

21. בעת גזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. הנאשם, יליד שנת 1989, גדל במשפחה קשת יום, גרוש, אב לשני ילדים קטינים ומתגורר כיום אצל הוריו. מצבה הרפואי של גרושתו מורכב והנאשם הוא המפרנס היחיד ואף מסייע מידי ערב בטיפול בילדיו, בני 7 ו- 1.5 שנים. הנאשם נעדר עבר פלילי. כיום ומאז שחרורו מהצבא עובד כשכיר.

22. הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו, בעת החקירה ובמסגרת ההליך המשפטי ויש לזקוף עובדה זו לזכותו. יחד עם זאת יש לזכור כי במעשיו גרם הנאשם לפגיעה של ממש בקופת המדינה והחסר שנגרם ממעשיו לא הושב, למרות דחיות שניתנו במסגרת הליך זה לשם הסרת המחדל. עוד יש לזכור כי הליך פשיטת הרגל של הנאשם החל בשנת 2015 ולא הוברר די צורך מדוע לא פעל הנאשם, עובר לאותו המועד ומשנת 2011 להסרת ולו חלק מהמחדל ותיקון הנזק, גם אם מצבו הכלכלי היה קשה. כידוע, להסרת המחדלים בסוג זה של עבירות משמעות רבה לעניין הענישה. ברע"פ 7851/13 **חדר עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.2015) ציין כב' השופט מלצר כי להתחשבות בהסרת המחדל שתי תכליות, האחת **"סילוקו של המחדל כרוך בהשלמת החסר מקופת המדינה והטבת הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירה"** והשנייה **"עידוד הבעת חרטה וקבלת אחריות לביצוע העבירה בידי הנאשם"**.

23. לצד זאת, לא ניתן להתעלם מחלוף הזמן המשמעותי מאז ביצוען של העבירות על המשמעויות הנובעות מכך, ובראי גילו הצעיר בעת ביצוען. (ר' באשר לשיהוי וחלוף הזמן: עפ"ג 6117-09-16 **פרי נ' פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה**, ועפ"ג 7900-09-16 **יודקין נ' פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה** (14.12.2016)). העבירות מושא כתב האישום נעברו בשנים 2009-2010. לדברי הסנגורית אשר לא נסתרו החקירה החלה והסתיימה בשנת 2011. כתב האישום הוגש רק בשנת 2015 ולא ניתן כל טעם ממשי למשך הזמן שחלף מאז סיום החקירה ועד להגשתו. בנוסף, מאז הגשת כתב האישום חלפו כשנתיים וחצי, הגם שאין המדובר בהקשר זה בטרוניה כלפי המאשימה שכן בתיק זה ניתנו דחיות על מנת לאפשר לנאשם לנסות ולפעול להסרת המחדלים. בשנים שחלפו מאז ביצוע העבירות עד להגשת כתב האישום ועובר למתן גזר הדין לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים על פי המפורט בתסקיר, הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי הכולל עבודה כטבח שכיר, תוך שהוא מגדל את שני ילדיו הקטינים ותומך כלכלית בהוריו ובגרושתו שמצבה הבריאותי מורכב והיא איננה עובדת. לכל הדעות, גם פרק זמן בן 4 שנים שבין החקירה ועד הגשת כתב האישום, הוא משמעותי ובוודאי שעבור אדם צעיר שבעת ביצוע העבירות היה כאמור בן 20. יש לזכור כי העבירות מושא כתב האישום אינן עבירות מתוחכמות ביותר הדורשות חקירה ממושכת מה גם שלא נסתרה טענת ההגנה לפיה החקירה הסתיימה בשנת 2011.

24. עוד יש לשקול בכובד ראש את התרשמות שירות המבחן בדבר הנזק והנסיגה שעונש של מאסר מאחורי

סורג ובריה יגרום לנאשם. אמנם ברור שלבית המשפט שיקול דעת באשר להמלצות שירות המבחן. יחד עם זאת, וודאי שלהתרשמות והמלצות שירות המבחן משמעות בהיותו הגוף המקצועי הרלבנטי. במקרה הנדון המדובר בנאשם אשר מאז ביצוע העבירות ניתב את חייו לדרך חיובית. בנסיבות אלה בהחלט קיים חשש שעונש מאסר מאחורי סורג ובריה במסגרתו תיווצר לנאשם נקודת חיכוך עם סביבה עבריינית יביא להתדרדרותו, דבר שכמובן לא ישרת את האינטרס הציבורי במובנו הרחב. כפי שציינתי בת"פ (ת"א) 61997-12-15 **פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' גיל קלאוס** (16.7.2017) מובן כי לא די בטענה מסוג זה בכל מקרה בו המדובר בנאשם אשר עתיד לרצות מאסר מאחורי סורג ובריה, ואין בה למנוע מהשתת עונש מאסר מאחורי סורג ובריה כשזה העונש הראוי והמתחייב. יחד עם זאת, בנסיבותיו הספציפיות של מקרה זה וביחד עם יתר השיקולים שמניתי לעיל, יש מקום ליתן משקל גם לכך. (ר' בקשר לשיקולי ענישה דו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים - דין וחשבון בראשות כב' השופטת דורנר שפורסם בנובמבר 2015 (ס' | | | (ד), עמ' 26).

25. לבסוף יש לשקול שיקולי ההרתעה, הכוללים הרתעת הנאשם והרתעת רבים ואשר נקבע כי אלה תופסים בכורה על נסיבותיו האישיות של הנאשם בסוג זה של עבירות. ברע"פ 3857/13 **יצחקיאן נ' מדינת ישראל** (30.07.2013) ציין בית המשפט:

"עבירות המס, בהן הורשע המבקש, חותרות תחת ערך השוויון, הן גוזלות כספים מהקופה הציבורית ופוגעות במישרין ביכולותיה הכלכליות של המדינה ובאיתנותה הפיננסית. אין צריך לומר, כי פגיעה זו ניכרת, בעקיפין, בכיסם של כל אחת ואחד ממשלמי המיסים בישראל... על יסוד טעמים אלו, השתרשה בפסיקה העמדה, לפיה יש להשית על עברייני המס עונשי מאסר לריצוי בפועל וקנסות משמעותיים, תוך מתן משקל הבכורה לשיקולי ההרתעה והגמול והעדפתם על-פני נסיבותיו האישיות של העברייין". (וכן: רע"פ 3998/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (28.6.2015); רע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל** (20.2.2013)). יחד עם זאת, יש לזכור כי שיקולי ההרתעה אינם מאיינים את הנסיבות האישיות. יש לערוך איזון מתאים בין כלל נסיבותיו האישיות של הנאשם אשר הובאו לעיל ולתת את הדעת לחשיבות ההרתעה המוגברת בעבירות הנדונות בעת בחינת העונש שייגזר בתוך מתחם הענישה שנקבע.

26. לאחר ששקלתי את כלל הנסיבות המפורטות לעיל, וביניהן סוג העבירות בהן הורשע הנאשם, הנזק שנגרם ואי הסרת המחדל אשר באופן רגיל היו יכולות להצדיק ענישה מאחורי סורג ובריה הרי שלאור גילו הצעיר בעת ביצוע העבירות, השיהוי שבהגשת כתב האישום כנגדו, מצבו המשפחתי והכלכלי המורכב, עבודתו מאז ביצוע העבירות כשכיר ולא בעל עסק לצד המלצת שירות המבחן על נימוקיה, מצאתי כי הגם שבמקרה דנן יש מקום להשית ענישה משמעותית וקונקרטיית על הנאשם, ניתן להסתפק בעונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד קנס והתחייבות.

27. על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות, **בבאר שובע, רח' גרשון 24, באר שבע**. הנאשם יתייצב **ביום 1.11.17 בשעה 8:00 במפקדת מחוז דרום, יח' עבודות שירות**. מובהר כי יתכנו שינויים במקום העבודה ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.

מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס עפ"י חוק מס עמוד 7

ערך מוסף מסוג עוון.

קנס בסך 13,000 ₪, או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, **כשהראשון בהם ביום 1/5/18**, לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

הנאשם יחתום על התחייבות בסך 15,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 30 ימים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית משפט המחוזי בתל אביב.

ניתן היום, ה' תשרי תשע"ח, 25 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.